

Doorgeslagen dramaturgentoneel van Johan Simons

Oresteia niet erg boeiend

Toneel

Oresteia, van Aischylos door
Toneelgroep Amsterdam en
NTGent. Regie: Johan Simons.

★★☆☆☆

Gezien: 25-11, Stadsschouwburg
Amsterdam. Daar t/m 3-12,
tournee t/m 20-01.

ERIC VAN DER VELDEN AMSTERDAM

Topacteurs als Pierre Bokma, Elsie de Brauw, Halina Reijn en Hans Kesting achter het glas zetten, in een modderbad laten spelen, zendmicrofoons voorhangen die hun stemmen een metalige, onwezenlij-

ke klank geven.

Het is dat de internationaal gelauwerde regisseur Johan Simons vaak genoeg het tegenovergestelde beweest, anders zou je denken dat hij een hekel heeft aan acteurs.

Voor *Oresteia* schrijft de leider van het NTGent een dwingend vormconcept voor, en je kunt alleen maar raden naar het waarom. Goed, het gaat om een klassieke oertekst. Bij oer denk je aan de vier elementen, en dus ook aan aarde (modder), maar die associatie is wel erg plat.

Daarbij is het verhaal juist allesbehalve 'aards'. De crux van deze trilogie van de diep religieuze Aischylos zit 'm in het derde deel: een

heuse 'battle of the gods'. Een discussie op het scherpst van de snede over de vraag of wij mensen nog langer gerechtigd zijn om het oog om oog tand om tand principe te hanteren. Simons werpt nog meer hindernissen op. Het altijd zo verhelderende koor is geschrapt, de vermoorde Iphigeneia blijft verwarrend doorleven en de vertaling probeert zo krampachtig het originele Grieks recht te doen, dat de slotmonoloog van de god Athena er onbegrijpelijk door wordt. Natuurlijk tekent deze topcast voor memorabele spelmomenten, maar de eindconclusie is toch die van doorgeslagen dramaturgentoneel.